

11 juni 2018

Fietsblog GLD-28: Bevochten polder

Vandaag verlaat ik het groene grasland van Veenendaal, Renswoude en Scherpenzeel en fiets langs de oprukkende verstedelijkte omgeving van Hoevelaken, Amersfoort en Nijkerk. Ik fiets van wijk in aanbouw naar wijk

in afbouw. Het is dan ook mooi wonen hier: naast het groen met de gezellige binnenstad van Amersfoort in de buurt. Ook ik kan een bezoek aan deze stad niet weerstaan, ook omdat de beruchte veldheer Maarten Van Rossum deze stad vele malen in opdracht van de hertog van Gelre belegerd heeft.

Op weg naar Amersfoort kom ik over de imposante oprijlaan van Huis te Hoevelaken. Halverwege de oprijlaan staat zelfs een mobiel toilet, *zolang is de oprijlaan*. Het Huis herbergt nu het Nationaal Groenfonds, een fondsenbeheerder die het zichtbaar goed doet. Professor Mr. Pieter van Vollenhoven is er de voorzitter van. Het Groenfonds financiert projecten voor natuur, bos en landschap in Nederland. Zo draagt het Groenfonds bij aan natuurontwikkeling en natuurbehoud, waaronder de realisatie van de Ecologische Hoofdstructuur. Dus die Grebbelinie waarvan ik zo genoten heb, is mede aan ‘Meester Pieter’ te danken. Wanneer je een titel niet zomaar in de schoot geworpen krijgt, Pieter van Vollenhoven mocht na zijn trouwen met Prinses Margriet geen Prins genoemd worden, ga je misschien uit verlangen naar erkenning wel extra hard werken? Waarvoor alsnog mijn dank, want ook ten behoeve van de restauratie van monumenten en de hulp aan slachtoffers heeft de heer Van Vollenhoven uitermate hard gewerkt.

Als ik Amersfoort binnen fiets kom ik langs een meer dan tien meter hoog standbeeld van een roofridder. Zou dit de beruchte roofridder Maarten van Rossum, Veldmaarschalk van Gelre, moeten voorstellen? In 1543 waren vijf bestormingen van Amersfoort door de troepen van Maarten van Rossum nodig, om de stad tot overgave te dwingen.

Amersfoort was een Kamp vol stieren, Keyser noch Koning kost haer regieren; Maar doen Meerten van Rossum quam, Die maeckte van elcke stier een lam.

Om brandschatting en plundering te voorkomen, werd een afkoopsom van 80.000 gulden betaald. Afkopen was een tamme maar verstandige optie. “Blaken en branden is het sieraad van de oorlog”: schijnt Maarten van Rossum steeds te hebben geroepen. Afschrikking was een belangrijk onderdeel van zijn strijdmethode. Hij gebruikte guerrilla-achtige tactieken,

waarbij de burgerbevolking nog minder werd ontzien dan in die tijd gewoon was.

In Amersfoort is een bezoek aan de Koppelpoort een must, al biedt een stadswandeling ook genoeg bekijks. Bekijk de aflevering maar van de NPO-serie [‘Hier zijn de van Rossems’](#). Ja, ze zijn familie.

Na een voedzame maaltijd op het Hof, een van de mooiste pleinen van Amersfoort, vervolg ik mijn fietstocht langs de vaart de Laak, die hier de taak als grens vervult. Als ik bijna op de Zuiderzeedijk ben, kom ik twee wandelaars tegen, die bepakt aan het trainen zijn voor een lange trektocht die ze deze zomer van plan zijn te maken. Ze maken me attent op het verschil in de wegbreedte en de staat van het wegdek. We volgen het brede asfalt pad, dat vanuit Amersfoort komt. Op de dijk gaat er een breed betonnen pad richting Spakenburg. Maar aan de kant van Nijkerk is er slechts een meter slecht asfalt beschikbaar voor fietser en wandelaars tezamen. Hoe duidelijk kun je de grens hebben.

Het eindpunt van mijn fietstocht vandaag, is gesloten. Het is geen maandag, dus dit museale complex moet toch open zijn? Maar dan rijdt er een cateringwagen het complex op. Vlot gevolgd door een touringcar. Er gaat feest gevierd worden, en ik ben niet uitgenodigd. Ik maal er niet om, er zijn rond 1880 langs de zeedijk in totaal 8 gemalen aangelegd, dus morgen bij het vervolg van mijn route kom ik er vast nog wel eentje tegen. Snel schiet ik nog een plaatje van het complex, vanuit het water en door de sluis: het laatste sluitstuk van de Grebbelinie. Ook die linie heb ik nu geheel langsgefietst, en dankzij het vele groen van het gras en het gemis aan groen van legerkleding, heb ik voluit genoten.

Zelf deze route ontdekken?

Bovenstaande blog gaat over [traject 28](#) van de route [Fietsen over Grenzen](#). Dit traject loopt van Achterveld naar Arkemheen. [Lees meer over dit traject](#).

Mijn naam is Marc Beek (54 jaar, Harderwijk) en ik ga Fietsen over Grenzen. Ik ben een ervaren vakantiefietser, dus weet mijn tempo aan te passen aan de schoonheid van het landschap en de bezienswaardigheden op de route. Al fietsend ga ik op zoek naar de geschiedenis van toen en dat in woord verbinden met het leven van nu. Want die grens uit het verleden vormde dan wel ooit een barrière, vaak was het ook een aanmoediging om grenzen te verleggen.

Deel deze pagina op social media:

[< Vorige](#)

[Volgende >](#)

De stadspoorten van Nijkerk

Nijkerk had in de Late Middeleeuwen drie (houten) stadspoorten. Op 27 maart 1413 kreeg Nijkerk stadsrechten van hertog Reinout IV ...